

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 5/2021
25.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Срђана Јанковића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Срђана Јанковића, адвоката Драгана Палибрка и окривљеног Владимира Бабића, адвоката Мира Оровића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 100/16 од 24.12.2019. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 15/20 од 09.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Срђана Јанковића и Владимира Бабића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 100/16 од 24.12.2019. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 15/20 од 09.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 100/16 од 24.12.2019. године, окривљени Срђан Јанковић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 21.02.2016. године до 30.10.2017. године, и од 09.01.2018. године до 30.11.2018. године, а окривљени Владимир Бабић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 21.02.2016. године до 10.07.2017. године.

Истом пресудом, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП окривљени Срђан Јанковић ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело удруживање ради

вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 4. КЗ, а окривљени Владимир Бабић да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 2. КЗ.

Наведеном пресудом обавезани су окривљени Срђан Јанковић и Владимир Бабић да суду на име трошкова кривичног поступка плате износе чије ће висине суд одмерити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 15/20 од 09.11.2020. године, усвајањем жалбе, између осталих бранилаца окривљеног Владимира Бабића, адвоката Маје Атанасковић и Мира Оровића, и у односу на овог окривљеног сходно одредби члана 451. ЗКП и по службеној дужности, поводом жалбе браниоца окривљеног Владимира Бабића, адвоката Синише Симића преиначена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 100/16 од 24.12.2019. године само у делу одлуке о казни која је изречена окривљеном Владимиру Бабићу, па је овај окривљени због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 5 година и 3 месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 21.02.2016. године до 10.07.2017. године, док су жалбе Тужилаштва за организовани криминал, жалба браниоца окривљеног Владимира Бабића, адвоката Синише Симића, жалба браниоца окривљеног Срђана Јанковића, адвоката Драгана Палибрка и у преосталом делу жалбе бранилаца окривљеног Владимира Бабића, адвоката Маје Атанасковић и Мира Оровића одбијене као неосноване, па је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 100/16 од 24.12.2019. године, у односу на ове окривљене у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, у осуђујућем делу, захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног Срђана Јанковића, адвокат Драган Палибрк, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду али пред потпуно измењеним већем да би суђење било објективно и непристрасно, да сходно члану 488. став 2. ЗКП, бранилац буде обавештен о одржавању седнице већа, а да се сходно члану 488. став 3. ЗКП одреди одлагање извршења правноснажне пресуде према овом окривљеном,

-бранилац окривљеног Владимира Бабића, адвокат Мило Оровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину, или да се укине само другостепена пресуда и предмет врати на поновну одлуку.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода у захтевима нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Срђана Јанковића и Владимира Бабића су неосновани.

Бранилац окривљеног Срђана Јанковића у захтеву наводи да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је поводом истог догађаја од 13.01.2016. године и у односу на исти предмет кривичног дела, исту количину дроге, донета правноснажна пресуда, па се у односу на овог окривљеног због кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, ради о пресуђеној ствари.

Из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Вишег суда у Новом Саду К број 127/16 од 13.03.2018. године, (кривични поступак вођен против окривљеног Ђуре Цупара и Рајка Шљивића), окривљени Ђуро Цупара оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора, док је у односу на окривљеног Рајка Шљивића наредбом Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду КТИ 13/16 од 07.06.2016. године против окривљеног Рајка Шљивића обустављена истрага која се водила према овом окривљеном због постојања основане сумње да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

По налажењу Врховног касационог суда према окривљеном Срђану Јанковићу, поводом кривично-правног догађаја за који је оглашен кривим побијаним пресудама није претходно донета правноснажна пресуда, већ се кривични поступак поводом догађаја који је уследио након догађаја за који је осуђен Срђан Јанковић, водио против других лица, због чега се у односу на окривљеног Срђана Јанковића не може радити о пресуђеној ствари, нити је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца овог окривљеног указује.

Бранилац окривљеног Владимира Бабића у захтеву наводи да се побијане пресуде у осуђујућем делу у односу на овог окривљеног заснивају искључиво на ДНК вештачењу-записницима о вештачењу НКТИЦ, Одељење за ДНК анализу и вођење збирке ДНК профила 03/2/11/3/1 број 234-4215/16 од 22.03.2016. године и 03/2/11/3/1 број 234-4215/16-1 од 13.04.2016. године, који су засновани на анализи узорака-трагова са пакета узетих од стране полиције, а без наредбе тужилаштва за извођење те доказне радње, па се на овако изведеном доказу не може заснивати пресуда.

Одредбом члана 486. став 1. ЗКП, прописано је да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац и саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупе сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка.

Одредбом члана 287. став 1. ЗКП прописано је да ако полиција у предистражном поступку предузме доказну радњу, о томе ће без одлагања обавестити јавног тужиоца, а ставом 2. истог члана прописано је да докази које је полиција прибавила предузимањем доказних радњи могу бити коришћени у даљем току кривичног поступка, ако су доказне радње спроведене у складу са овим законом.

По налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају полиција је, сходно својим овлашћењима из члана 286. став 1. ЗКП, дана 21.02.2016. године на законит начин открила и обезбедила трагове кривичног дела, који могу послужити као доказ, о чему је у смислу члана 287. став 1. ЗКП обавештен поступајући јавни тужилац, који је сутрадан-дана 22.02.2016. године својом наредбом КТ 6/06 наредио изузимање могућих микробиолошких трагова и наложио вештачење, такође у складу са законом, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Бабића којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног Срђана Јанковића у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда из одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на тај начин што је у оптужном акту наведено да је окривљени Срђан Јанковић опојну дрогу продао Рајку Шљивићу, а да је изреком првостепене пресуде окривљени Срђан Јанковић оглашен кривим да је опојну дрогу предао Шљивић Рајку.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Срђана Јанковића истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да у конкретном случају није повређен идентитет оптужбе и пресуде и да оптужба није прекорачена (страна 20 став 3 другостепене пресуде), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Јанковића којима се указује да окривљени, с обзиром да се налази у евиденцији тј. бази података није добровољно дозволио узимање букалног бриса, а да је вештачење учињено тек пола године касније, као и у наводе браниоца окривљеног Владимира Бабића, да се букални брис овог окривљеног након узорковања „затурио“ и да је накнадно пронађен, обзиром да се на наведени начин оспорава утврђено чињенично стање у правноснажној одлуци, што не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић